

تاسې کې دې هېڅوک داسې نه وايي چې: اي الله! که خوښه دې وي نو بخښنه راته وکړه؛ که خوښه دې وي وي رحم راباندې وکړه؛ که خوښه دې وي رزق راکړه، بلکې خپله غوښتنه بايد په ټينگه وکړي، ځکه الله تعالى هغه څه کوي چې هغه يې غواړي، هېڅوک يې مجبورولی نشي

له ابوهريرة رضي الله عنه څخه روايت دی، چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: «تاسې کې دې هېڅوک داسې نه وايي چې: اي الله! که خوښه دې وي نو بخښنه راته وکړه؛ که خوښه دې وي وي رحم راباندې وکړه؛ که خوښه دې وي رزق راکړه، بلکې خپله غوښتنه بايد په ټينگه وکړي، ځکه الله تعالى هغه څه کوي چې هغه يې غواړي، هېڅوک يې مجبورولی نشي». او د مسلم روايت دی چې: «غوښتنه دې په ټينگه وکړي، او هيله» (او اميد) دې لوی وساتي، ځکه هېڅ شی الله تعالى ته په عظمت نه قائلېږي مگر دا چې هغه يې ورکوي.

[صحيح دی] [متفق عليه دی]

رسول الله صلى الله عليه وسلم لدې منع فرمايلې ده چې دعا ته له څه شي سره تړاو ورکړل شي، که څه هم د "الله تعالى مشيئت وي؛ ځکه جوته ده چې الله پاک بخښنه نه کوي مگر چاته چې وغواړي، نو د مشيئت شرط اېښودل هېڅ معنا نه لري، ځکه دا شرط يواځې له هغه چا سره اېښودل کېږي چې له خوښې پرته پرې په مجبور سره يو کار تر سره کېږي يعنې هغه يې نه غواړي، حال دا چې الله تعالى له دې او هر ډول نېمگړتياوو څخه پاک دی، رسول الله صلى الله عليه وسلم د حديث په پای کې جوته کړې ده چې هېڅوک الله تعالى مجبورولی نه شي، همدارنگه، الله ته د هېڅ شي کول سخت ندي، ځکه هغه ناتوان نه دی، چې ورته ووايو: "که غواړې چې فلانی شي راکړې نو رايې کړه. ځکه د مشيئت يادونه داسې ښکاري لکه د الله تعالى له بخښنې څخه ځان مړه خوا ښودل لکه چې اړتيا ورته نه وي، نو د ويونکي دا وينا چې وايي: که غواړې نو رايې کړه؛ هغه مهال کارول کېږي چې يا خو هغه کس نه بې نيازې يې، او يا خو هغه ناتوانه وي، خو څوک چې قادر وي او اړتيا ورته وي، نو هغه ته خپل حاجت لوی ښودل کېږي او د يو بې وزله انسان په توگه ترې سوال کېږي، او هغه ته پناه وړي، ځکه هغه غني (بې نيازې)، کامل، او پر هر څه قادر ذات دی.

<https://sunnah.global/hadeeth/ps/show/5978>

